

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Femte Afdeling) den 10. juni 2009 i de forenede sager T-396/05 og T-397/05, ArchiMEDES mod Kommissionen, hvorved Retten frifandt Kommissionen i de af sagsøgeren anlagte sager med påstand om dels annullation af Kommissionens beslutninger om tilbagebetaling af forskudsbetalinger inden for rammerne af en kontrakt mellem Kommissionen og sagsøgeren og om modregning i gensidige fordringer, dels at Kommissionen tilpligtes at betale det resterende beløb i henhold til samme kontrakt — princip vedrørende procesunderretning ikke anvendeligt — påstand om at pålægge medkontrahenterne solidarisk ansvar ikke taget til følge — tilsidesættelse af retten til forsvar og til en retfærdig rettergang

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) *Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud SARL (ArchiMEDES) betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 267 af 7.11.2009.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 18. november 2010 — NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB mod Europa-Kommissionen

(Sag C-322/09 P) (¹)

(Appel — statsstøtte — klage fra en konkurrent — antagelse til realitetsbehandling — forordning (EF) nr. 659/1999 — artikel 4, 10, 13 og 20 — kommissionsbeslutning om ikke at fortsætte undersøgelsen af klagen — Kommissionens vurdering af, at foranstaltninger delvis ikke udgjorde statsstøtte, delvis var eksisterende støtteordninger, som er forenelige med fællesmarkedet — artikel 230 EF — begrebet »anfægtelig retsakt«)

(2011/C 13/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB (ved advocati M. Merola og L. Armati)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 9. juni 2009, sag T-152/06, NDSHT mod Kommissionen, hvorved Retten afviste et søgsmål med påstand om annullation af Kommissionens beslutning i skrivelser af 24. marts og 28. april 2006 om ikke at indlede proceduren efter artikel 88, stk. 2, EF, efter sagsøgerens klage over den støtte, som angiveligt blev udbetalt af de svenske myndigheder til Stockholm Visitors Board AB, i form af forskellige tilskud, udbetalt af Stockholms bystyre — akter, der kan være genstand for søgsmål

Konklusion

- 1) *Dommen afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 9. juni 2009, NDSHT mod Kommissionen (sag T-152/06), ophæves.*
- 2) *Den afvisningspåstand, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber nedlagde for Retten, tages ikke til følge.*
- 3) *Sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret, således at denne kan træffe afgørelse vedrørende den af NDSHT Nya Destination Stockholm Hotell & Teaterpaket AB nedlagte påstand om annullation af Kommissionens beslutning, som var indeholdt i dens skrivelser af 24. marts og 28. april 2006, om ikke at behandle dette selskabs klage over påstået ulovlig statsstøtte udbetalt af Stockholms bystyre til Stockholm Visitors Board AB.*
- 4) *Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.*

(¹) EUT C 233 af 26.6.2009, s. 12.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 18. november 2010 — Pensionsversicherungsanstalt mod Christine Kleist (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-356/09) (¹)

(Socialpolitik — ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår beskæftigelse — direktiv 76/207/EØF — artikel 3, stk. 1, litra c) — nationale retsfor skrifter, der gør det lettere at afskedige arbejdstagere, der har erhvervet ret til pension — formål bestående i at fremme yngres beskæftigelse — nationale retsfor skrifter, hvorved alderen for erhvervelse af ret til denne pension fastsættes til 60 år for kvinder og 65 år for mænd)

(2011/C 13/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pensionsversicherungsanstalt

Sagsøgt: Christine Kleist

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Oberster Gerichtshof (Østrig) — fortolkning af artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår (EFT L 39, s. 40), som ændret ved direktiv 2002/73/EF — national bestemmelse, hvorved pensionsalderen fastsættes til 60 år for kvinder og til 65 år for mænd, og hvorved afskedigelse af lønmodtagere, der har nået denne alder, lettes — en offentlig arbejdsgivers afskedigelse af en kvinde på 60 år, der har erhvervet ret til pension, motiveret af et ønske om at fremme yngre personers beskæftigelse

Konklusion

Artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 76/207/EØF af 9. februar 1976 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, fremmelse samt arbejdsvilkår, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002, skal fortolkes således, at nationale retsfor skrifter, hvorefter en arbejdsgiver med henblik på at fremme yngre personers beskæftigelse har adgang til at afskedige arbejdstagere, der har erhvervet ret til pension, skønt denne ret for kvinder erhverves fem år tidligere, end det er tilfældet for mænd, udgør direkte forskelsbehandling på grund af køn, der er forbudt ved dette direktiv.

(¹) EUT C 282 af 21.11.2009.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. november 2010 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Spanien

(Sag C-48/10) (¹)

(Traktatbrud — miljø — direktiv 2008/1/EF — integreret forebyggelse og reduktion af forurening — godkendelsesvilkår for bestående anlæg — forpligtelse til at sikre driften af sådanne anlæg i overensstemmelse med direktivets krav)

(2011/C 13/24)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien (ved F. Díez Moreno, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (EUT L 24, s. 8) — anlæg, der kan have indvirkning på emissionerne til luft, vand og jord eller indvirkning på forureningen — betingelser for godkendelse af bestående anlæg

Konklusion

1) Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, idet det ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at myndighederne ved hjælp af godkendelser udstedt i overensstemmelse med artikel 6 og 8, eller på passende måde ved at revurdere og i givet fald ajourføre vilkårene, sørger for, at bestående anlæg senest den 30. oktober 2007 drives i overensstemmelse med kravene i artikel 3, 7, 9, 10 og 13, artikel 14, litra a) og b), og artikel 15, stk. 2, dog uden andre særlige EU-retlige bestemmelser berøres heraf.

2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 100 af 17.4.2010.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. november 2010 — Bianca Purrucker mod Guillermo Vallés Pérez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Amtsgericht Stuttgart — Tyskland)

(Sag C-296/10) (¹)

(Retligt samarbejde i civile sager — kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar — forordning (EF) nr. 2201/2003 — litispændens — realitetssag om forældremyndighed og anmodning om foreløbige retsmidler vedrørende forældremyndigheden over samme barn)

(2011/C 13/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Stuttgart

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bianca Purrucker

Sagsøgt: Guillermo Vallés Pérez

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Amtsgericht Stuttgart — fortolkning af artikel 19, stk. 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338, s. 1) — kompetence for en ret i en medlemsstat til at træffe afgørelse vedrørende sagens realitet i et søgsmål om forældremyndighed over et barn, der har sit sædvanlige opholdssted i denne stat, når en ret i en anden medlemsstat forinden i en tvist mellem de samme parter vedrørende forældremyndigheden over det samme barn har været forelagt en begæring foreløbige retsmidler — begrebet »den ret, ved hvilken sagen først er anlagt«

Konklusion

Forskrifterne i artikel 19, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 finder ikke anvendelse, når en ret i en medlemsstat, ved hvilken der først er anlagt sag med henblik på fastlæggelse af forældreansvaret, alene skal tage stilling til foreløbige retsmidler som omhandlet i denne forordnings artikel 20, og der ved en ret i en anden medlemsstat, som er kompetent til at påkende sagens realitet, som omhandlet i denne forordning, senere er anlagt sag med en påstand vedrørende fastlæggelse af det samme forældreansvar, enten foreløbigt eller endeligt.